

[Jørgen Estrup]

teresser, og at det, der sker, ikke bliver for centraliseret.

Som afslutning kan jeg sige, at vi helt klart kan støtte lovforslagene fra radikal side. Vi ser det som en vigtig nyskabelse, som et led i den aktivering, som jo løbende er på Folketingets dagsorden.

Og jeg kan så føje til, at også Kristeligt Folkeparti kan støtte lovforslagene.

Poul Nødgaard (FP):

Jeg havde et par bemærkninger mere, som jeg ikke fik med i første del af min ordførertale; dem vil jeg lige bringe her.

Jeg vil sige, at i relation til hjemmelen i lovforslag nr. L 173 til erhvervsintroducerende uddannelser for ledige er det relevant at nævne en undersøgelse, der er blevet udfærdiget på Århus Universitet i august 1991, for den har noget med dette her at gøre. I undersøgelsen, der bærer titlen »Arbejdsmarkedsuddannelserne, evaluering af effekten på arbejdsløshed og løn«, konkluderes det bl.a., at bestemte grupper efter deltagelse i AMU-kurser stilles endnu ringere med hensyn til både løn og beskæftigelse. Det synes jeg er tankevækkende, og det vil jeg gerne bede arbejdsministeren notere i sine bøger.

Således tegner der sig det sammenfattende billede, at AMU-kurser som helhed ikke kan hjælpe de ledige, og at de i specielle tilfælde ligefrem skader de lediges muligheder for at opnå beskæftigelse. Det, jeg her har sagt, er ordrette citater fra disse undersøgelser, som jeg går ud fra der er holdbarhed bag.

Fremskridtspartiet kan bl.a. af denne grund og nogle af de grunde, jeg nævnte i mit første indlæg, meget vanskeligt støtte lovforslaget i den foreliggende form. Det væsentlige for Fremskridtspartiet er, at forslaget ikke ændrer forholdene vedrørende AMU-uddannelserne og AMU-centrene i en retning, der vil gavne mulighederne for de ledige og beskæftigede, der befinder sig i ledighedsrisiko, for at opkvalificere sig, så det er muligt at opnå en varig beskæftigelse.

Fremskridtspartiet mener, at den rigtige måde at reformere AMU-systemet på ville have været at sikre, at uddannelserne ville finde sted i nærmiljøet, det vil sige i det ægte produktionsmiljø. Kun her eksisterer der den reelle viden om, hvilke kvalifikationer der er nød-

vendige. Derfor burde lovforslaget om AMU-systemet i stedet have medført, at uddannelserne blev skræddersyet til disse specifikke kvalifikationskrav.

Jeg kan godt se, at ministeren smiler lidt. Det er jo så, fordi hun måske ikke helt forstår det, jeg siger. Men det kommer hun til en dag, når Fremskridtspartiet overtager stolen derne-de.

Fremskridtspartiet finder det mildest talt utilfredsstillende, at lovforslaget har til hensigt at forenkle og samtidig medfører ekstra udgifter, og det regner jeg også med at ministeren kommer med nogle bemærkninger om i sine kommentarer. Og så vil jeg i øvrigt som sædvanligt deltage aktivt i den kommende udvalgsbehandling.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil indledningsvis takke for den overvejende positive stemning over for forslaget grundlag, principper og struktur. Det har ingen af ordførerne anfægtet på nogen måde, tværtimod har man rost det foregående udvalgsarbejde og det arbejde, der blev gjort i den forhenværende regerings tid. Jeg vil ikke sige tak på den forhenværende regerings vegne, men jeg vil sige tak på vegne af det udvalg, der har haft med sagen at gøre, og som netop har bidraget til – jeg tror, det var hr. Aage Frandsen, der pegede på det – at det samarbejde mellem Undervisningsministeriet og Arbejdsministeriet, som tidligere slog gnister, i forbindelse med dette arbejde faktisk har udviklet sig konstruktivt og godt og positivt. Det er i hvert fald et meget stort gode for både disse lovforslag og de forslag, vi skal behandle senere.

Til hr. Per Stig Møller vil jeg godt sige, at når jeg ønsker at stille ændringsforslag til paragrafferne 46 og 6, der handler om betaling og om tilrettelæggelse af undervisningen, skyldes det, at vi ikke ønsker en bemyndigelse til at gøre hvad som helst. Vi ønsker, at hvis der skal ske nogle udvidelser af mulighederne for tilrettelæggelse af undervisning uden for almindelig arbejdstid eller indføres nogle nye betalingsprincipper, vil vi ikke have det ind igennem en eller to bemyndigelsesparagraffer. Vi vil have det ind ad fordøren, vi vil have det gjort til genstand for en debat her i Folketinget. Men det er ikke sådan, at vi har nogle planer om